Kan therapietrouw bij oudere polyfarmacie patiënten verbeterd worden door het gebruik van hulpmiddelen?

Haio: COX Jeroen , U.A.
Promotor: WENS Johan
Praktijkopleider: MANDERVELT Ann

Context: Context: Polyfarmacie bij ouderen blijft door de toenemende vergrijzing een hot topic. Tijdens het stagejaar en het eerste jaar als HAIO waren er verschillende polyfarmacie patiënten met grote problemen omtrent therapietrouw.

Onderzoeksvraag: Onderzoeksvraag: Hoe staat het met de therapietrouw binnen de praktijk en kan de therapietrouw bij oudere polyfarmacie patiënten verbeterd worden door het gebruik van hulpmiddelen?

Methode: Methode: Er werd gestart met een literatuurstudie om een algemeen beeld te krijgen rond polyfarmacie bij ouderen. Hierbij werd er voornamelijk gefocust op de therapietrouw. Wat zijn de gevolgen van ondermaatse therapietrouw? Hoe kan de therapietrouw beoordeeld worden? Hoe kan de therapietrouw verbeterd worden? Om inzicht te verwerven omtrent de therapietrouw binnen de praktijk werd er een project gestart aan de hand van interviews gebaseerd op zelfrapportage. Deze interviews werden tijdens een gepland huisbezoek afgenomen door de HAIO. Initieel was er gepland om ook een interventiestudie? te verrichten om het effect van educatie of een hulpmiddel op de therapietrouw te beoordelen. De verbazingwekkend hoge therapietrouw liet echter niet toe dat de interventiestudie uitgevoerd werd gezien de resultaten bekomen uit het kwalitatief onderzoek dit niet rechtvaardigden.

Resultaten: Resultaten: Er werden 56 polyfarmaciepatiënten geïncludeerd binnen de studie. Hierbij waren er ongeveer evenveel mannen als vrouwen met een gemiddelde leeftijd van 75.9. Het gebruik van een medicatiedoos was bij 69.6% van de patiënten al ingeburgerd. De gemiddelde kennis van hun eigen medicatie bedroeg 75.8%. De bevraagde therapietrouw (zelfrapportage tijdens interviews) was quasi 100% hierdoor kon er ook geen verband vastgesteld worden tussen leeftijd, geslacht, aantal medicatie en de therapietrouw. Wel was er een duidelijke correlatie tussen leeftijd en het aantal medicatie. Er werd ook een negatief effect van de leeftijd op de medicatiekennis vastgesteld.

Conclusie: Conclusie: In de literatuur zijn er verschillende manieren beschreven om de therapietrouw te onderzoeken en te verbeteren. In de meeste van deze studies komen er gunstige korte termijn effecten naar boven. Gunstige lange termijn effecten werden tot op heden nog niet beschreven. De gerapporteerde therapietrouw vastgesteld via een interview aan de hand van een gestructureerde vragenlijst, binnen de bevraagde populatie was verbazingwekkend goed. Helaas werd er mogelijk ook bias gecreëerd door de inclusiecriteria en de hoge moeilijkheidsgraad van een correcte zelfrapportage. Door de quasi perfecte therapietrouw was het niet zinvol om in deze populatie verder onderzoek te doen naar middelen om de therapietrouw te verbeteren.